

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 765

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 30 noiembrie 2001

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.135. — Hotărâre pentru modificarea anexelor nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 787/2001 privind aprobarea Programului de acțiuni și lucrări finanțate din bugetul de stat, în domeniul aviației civile, pentru anul 2001.....	1-4	1.168. — Hotărâre privind acordarea ajutorului anual pentru acoperirea unei părți din costul chiriei, energiei electrice și energiei termice pentru nevoi casnice, cuvenit veteranilor de război, văduvelor de război, precum și accidentaților de război în afara serviciului ordonat	5-6
1.145. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil, proprietate publică a statului, din administrarea Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap în administrarea Consiliului Local al Sectorului 5 al Municipiului București.....	4-5	ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
1.162. — Hotărâre pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2001 al Societății Naționale „Îmbunătățiri Funciare” — S.A.	5	8. — Ordin pentru punerea în aplicare a Normelor privind aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule	6-16

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexelor nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 787/2001 privind aprobarea Programului de acțiuni și lucrări finanțate din bugetul de stat, în domeniul aviației civile, pentru anul 2001

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 47/1998 privind constituirea și utilizarea Fondului special al aviației civile, cu modificările ulterioare, ale Legii bugetului de stat pe anul 2001 nr. 216/2001, precum și ale Ordonanței Guvernului nr. 27/2001 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexele nr. 1 și 2 la Hotărârea de acțiuni și lucrări finanțate din bugetul de stat, în Guvernului nr. 787/2001 privind aprobarea Programului domeniul aviației civile, pentru anul 2001, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 502 din nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezenta 27 august 2001, se modifică și se înlocuiesc cu anexele hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Miron Tudor Mitrea
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 15 noiembrie 2001.
Nr. 1.135.

ANEXA Nr. 1

PROGRAM

de acțiuni și lucrări finanțate din bugetul de stat, în domeniul aviației civile, în anul 2001

a) Acțiuni și lucrări pentru aeroporturile de interes național 48.925 milioane lei

Nr. crt.	Denumirea acțiunii sau a lucrării	Suma alocată (milioane lei)
Cheltuieli curente – TOTAL, din care:		40.525
1.	Completarea surselor de finanțare a cheltuielilor pentru reparația capitală a suprafețelor de mișcare <u>Beneficiar:</u> Societatea Națională „Aeroportul Internațional București–Băneasa” – S.A.	8.000
2.	Completarea surselor de finanțare a cheltuielilor pentru reparația capitală a balizajului – etapa a II-a <u>Beneficiar:</u> Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara” – S.A.	3.160
3.	Completarea surselor de finanțare a cheltuielilor pentru reparația capitală (suprafațarea) a căilor de rulare și a platformei <u>Beneficiar:</u> Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara” – S.A.	8.365
4.	Completarea surselor de finanțare a cheltuielilor pentru reparația capitală a pistei de decolare-aterizare <u>Beneficiar:</u> Societatea Națională „Aeroportul Internațional Constanța” – S.A.	4.000
5.	Completarea surselor de finanțare a cheltuielilor pentru reparația capitală a balizajului luminos <u>Beneficiar:</u> Societatea Națională „Aeroportul Internațional Constanța” – S.A.	17.000
Cheltuieli de capital – TOTAL, din care:		8.400
6.	Achiziția de echipamente aeroportuare <u>Beneficiar:</u> Societatea Națională „Aeroportul Internațional București–Băneasa” – S.A.	3.500
7.	Achiziția de echipamente aeroportuare <u>Beneficiar:</u> Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara” – S.A.	4.900

b) Acțiuni și lucrări pentru aeroporturile de interes local (transferuri de la bugetul de stat către bugetele locale) 29.355 milioane lei

Nr. crt.	Denumirea acțiunii sau a lucrării	Suma alocată (milioane lei)
Transferuri – TOTAL, din care:		29.355
1.	Completarea surselor de finanțare pentru reparația capitală la Aerogara de pasageri Cluj-Napoca <u>Beneficiar:</u> Aeroportul Cluj-Napoca	4.000
2.	Completarea surselor de finanțare pentru extinderea Aerogării Iași <u>Beneficiar:</u> Aeroportul Iași	10.000
3.	Completarea surselor de finanțare pentru reparația capitală a pistei de decolare-aterizare, a platformei și a căii de rulare <u>Beneficiar:</u> Aeroportul Oradea	3.650
4.	Completarea surselor de finanțare pentru reparația capitală a pistei de decolare-aterizare <u>Beneficiar:</u> Aeroportul Tulcea	500
5.	Completarea surselor de finanțare pentru reparația capitală a pistei de decolare-aterizare <u>Beneficiar:</u> Aeroportul Suceava	2.000
6.	Modernizarea balizajului luminos <u>Beneficiar:</u> Aeroportul Cluj-Napoca	2.655

Nr. crt.	Denumirea acțiunii sau a lucrării	Suma alocată (milioane lei)
7.	Modernizarea balizajului luminos <u>Beneficiar:</u> Aeroportul Satu Mare	3.650
8.	Modernizarea balizajului luminos <u>Beneficiar:</u> Aeroportul Târgu Mureș	2.900

c) Achiziționarea de tehnică pentru aviația civilă, utilizată în domenii de interes public 78.280 milioane lei

Nr. crt.	Denumirea acțiunii sau a lucrării	Suma alocată (milioane lei)
Cheltuieli de capital – TOTAL, din care:		78.280
1.	Achiziționarea de tehnică pentru aviația civilă necesară în procesul de pregătire teoretică și practică a personalului aeronautic <u>Beneficiar:</u> Academia Română de Aviație	34.500
2.	Achiziționarea simulatorului pentru pregătirea controlorilor de trafic <u>Beneficiar:</u> Academia Română de Aviație	6.000
3.	Achiziționarea hangarului mobil <u>Beneficiar:</u> Academia Română de Aviație	12.000
4.	Dotarea bazei tehnice de întreținere a aeronavelor <u>Beneficiar:</u> Academia Română de Aviație	3.200
5.	Achiziționarea punctului mobil pentru dirijarea zborului <u>Beneficiar:</u> Academia Română de Aviație	2.000
6.	Achiziționarea de autovehicule ARO 324 necesare desfășurării activităților aeronautice sportive <u>Beneficiar:</u> Aeroclubul României	1.480
7.	Achiziționarea de aeronave tip IAR-46 destinate activităților aeronautice sportive <u>Beneficiar:</u> Aeroclubul României	15.600
8.	Achiziționarea de parașute de salvare <u>Beneficiar:</u> Aeroclubul României	3.500

d) Asigurarea condițiilor de desfășurare și de executare a programelor de formare, pregătire, instruire și perfecționare a personalului din aviația civilă 39.140 milioane lei

Nr. crt.	Denumirea acțiunii sau a lucrării	Suma alocată (milioane lei)
Cheltuieli curente – TOTAL, din care:		29.900
1.	Burse pentru pregătirea piloților <u>Beneficiar:</u> Academia Română de Aviație	18.500
2.	Burse pentru pregătirea controlorilor de trafic aerian <u>Beneficiar:</u> Academia Română de Aviație	5.500
3.	Reparația capitală a aeronavelor BN-2 <u>Beneficiar:</u> Academia Română de Aviație	1.100
4.	Finanțarea programelor de formare, pregătire, perfecționare și instruire a personalului aeronautic civil <u>Beneficiar:</u> Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței – Inspectoratul de Stat în Aviația Civilă	510
5.	Completarea surselor de finanțare a cheltuielilor pentru reparația capitală a zidului antifoc <u>Beneficiar:</u> Aeroclubul României – subunitatea Aeroclubul „Traian Darjan” Cluj-Napoca	290
6.	Completarea surselor de finanțare a cheltuielilor pentru reparația capitală a hangarului <u>Beneficiar:</u> Aeroclubul României – subunitatea Aeroclubul „Oltenia” Craiova	810
7.	Completarea surselor de finanțare a cheltuielilor pentru reparația capitală a hangarului de planeare <u>Beneficiar:</u> Aeroclubul României – subunitatea Aeroclubul „Aurel Vlaicu” București	810
8.	Completarea surselor de finanțare a cheltuielilor pentru reparația capitală a pavilionului <u>Beneficiar:</u> Aeroclubul României – subunitatea Aeroclubul „Aurel Vlaicu” București	2.380
Cheltuieli de capital – TOTAL, din care:		9.240
9.	Dotarea sediului cu mobilier, echipamente de birotică și aparatură electrică pentru învățământul tehnic <u>Beneficiar:</u> Academia Română de Aviație	4.240
10.	Studii și proiecte pentru obiective de investiții <u>Beneficiar:</u> Academia Română de Aviație	1.500
11.	Dotarea subunităților cu mobilier, echipamente de birotică și aparatură electrică <u>Beneficiar:</u> Aeroclubul României	1.500
12.	Dotarea cu autovehicule ARO 328 necesare desfășurării activităților de planorism <u>Beneficiar:</u> Aeroclubul României	2.000

S I N T E Z A

bugetului Programului de acțiuni și lucrări finanțate din bugetul de stat, din venituri cu destinație specială rezultate din aplicarea cotelor asupra veniturilor realizate în domeniul aviației civile pentru anul 2001

— mii lei —

Capitol	Subcapitol	Titlu/Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2001
50.01			CHELTUIELI — TOTAL	195.700.000
68.01			TRANSPORTURI ȘI COMUNICAȚII	195.700.000
		01	CHELTUIELI CURENTE	99.780.000
		20	CHELTUIELI MATERIALE ȘI SERVICII	5.900.000
		28	REPARAȚII CAPITALE	5.390.000
		30	ALTE CHELTUIELI	510.000
		38	TRANSFERURI	93.880.000
		39	TRANSFERURI CONSOLIDABILE	29.355.000
		39.24	TRANSFERURI CĂTRE BUGETELE LOCALE PENTRU AEROPORTURILE DE INTERES LOCAL	29.355.000
		40	TRANSFERURI NECONSOLIDABILE	64.525.000
		40.02	BURSE	24.000.000
		40.56	TRANSFERURI PENTRU DRUMURI, CĂI FERATE, AVIAȚIE ȘI NAVIGAȚIE	40.525.000
		70	CHELTUIELI DE CAPITAL	95.920.000
		72	INVESTIȚII ALE INSTITUȚIILOR PUBLICE	87.520.000
		73	INVESTIȚII ALE REGIILOR AUTONOME, SOCIETĂȚILOR ȘI COMPANIILOR NAȚIONALE ȘI SOCIETĂȚILOR CU CAPITAL MAJORITAR DE STAT	8.400.000
			din total capitol pentru subcapitolul:	
68.01	08		AEROPORTURI DE INTERES LOCAL	29.355.000
68.01	09		AVIAȚIE CIVILĂ FINANȚATĂ DIN VENITURI CU DESTINAȚIE SPECIALĂ	166.345.000

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

privind transmiterea unui imobil, proprietate publică a statului, din administrarea Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap în administrarea Consiliului Local al Sectorului 5 al Municipiului București

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 12 alin. (1)—(3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea imobilului proprietate publică a statului, situat în municipiul București, str. Țarcul Baciului nr. 5A, sectorul 5, format din construcție și terenul aferent, identificat potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap în administrarea Consiliului Local al Sectorului 5 al Municipiului București,

pentru a fi folosit exclusiv în vederea desfășurării de activități în domeniul protecției copilului.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului care se transmite potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 21 noiembrie 2001.
Nr. 1.145.

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului proprietate publică a statului, care se transmite din administrarea Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap în administrarea Consiliului Local al Sectorului 5 al Municipiului București

Adresa imobilului care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului care se transmite
Municipiul București, str. Țarcul Baciului nr. 5A, sectorul 5	Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap	Consiliul Local al Sectorului 5 al Municipiului București	Suprafața construită = 815 m ² Suprafața terenului = 4.200 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2001 al Societății Naționale „Îmbunătățiri Funciare” — S.A.

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 48 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2001 nr. 216/2001 și ale art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2001 privind întărirea disciplinei economico-financiare și alte dispoziții cu caracter financiar,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2001 al Societății Naționale „Îmbunătățiri Funciare” — S.A., prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Hotărârea Guvernului nr. 845/2001 pentru aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2001

ale societăților naționale și al regiei autonome, aflate sub autoritatea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 6 septembrie 2001, se modifică în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ovidiu Natea,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

București, 21 noiembrie 2001.
Nr. 1.162.

*) Anexa se comunică persoanelor juridice interesate.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind acordarea ajutorului anual pentru acoperirea unei părți din costul chiriei, energiei electrice și energiei termice pentru nevoi casnice, cuvenit veteranilor de război, văduvelor de război, precum și accidentaților de război în afara serviciului ordonat

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 15 lit. g) și ale art. 17 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Veteranii de război, văduvele de război, precum și accidentații de război în afara serviciului ordonat, care au suferit o infirmitate din cauza

acțiunii mijloacelor de luptă ale războiului, beneficiază în anul 2001 de un ajutor anual în cuantum de 275.000 lei.

Art. 2. — Sumele pentru plata ajutorului prevăzut la art. 1, se suportă din bugetele ordonatorilor principali de credite inclusiv cheltuielile cu transmiterea drepturilor la beneficiari, care asigură plata indemnizațiilor de veteran de război.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat
Ministrul apărării naționale,
Ioan Mircea Pașcu
Ministru de interne,
Ioan Rus

București, 21 noiembrie 2001.
Nr. 1.168.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Normelor privind aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, ținând seama de dispozițiile art. 5, 53 și 67 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, astfel cum au fost modificate prin art. 45 alin. (4) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (27) și ale art. 47 pct. 2 lit. k) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor,

potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 22 noiembrie 2001 prin care s-au adoptat Normele privind aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Se pun în aplicare Normele privind aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Secretariatul general al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor va asigura aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Nicolae Eugen Crișan

București, 22 noiembrie 2001.
Nr. 8.

ANEXĂ

NORME

privind aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule

În temeiul prevederilor art. 5, 53 și 67 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, modificate prin art. 45 alin. (4) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, precum și ale art. 47 pct. 2 lit. k) din Legea nr. 32/2000, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă următoarele norme, prin care se stabilesc nivelul primelor de asigurare și termenele de plată ale acestora, limitele despăgubirilor corelate cu nivelul primelor de asigurare, criteriile de aplicare a acestei asigurări, autorizarea asigurătorilor și alte elemente pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule.

TITLUL I

Nivelul primelor de asigurare, termenele de plată a acestora și limitele despăgubirilor

Art. 1. — Nivelul primelor de asigurare pentru anul 2002 este prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 2. — (1) În cazul persoanelor care dețin autovehicule înmatriculate sau supuse înmatriculării în România primele de asigurare se plătesc astfel:

a) pentru autovehiculele care sunt deja înmatriculate la data de 31 decembrie 2001, primele se plătesc pentru întreg anul 2002 sau fracționat, aferent perioadelor:

— 1 ianuarie—31 decembrie 2002, până la data de 31 decembrie 2001;

— 1 ianuarie—31 mai 2002, până la data de 31 decembrie 2001;

— 1 iunie—31 decembrie 2002, până la data de 31 mai 2002;

b) anterior înmatriculării autovehiculului în circulație, pentru autovehiculele care se înmatriculează/reînmatriculează în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2002;

c) anterior eliberării autorizației provizorii de circulație.

(2) În cazul plății anticipate și integrale până la data de 31 decembrie 2001 a primelor de asigurare aferente perioadei 1 ianuarie—31 decembrie 2002 toate categoriile de asigurați beneficiază de o reducere cu 10% a primelor de asigurare, cu excepția asiguraților, persoane fizice pensionate, care beneficiază de o reducere cu 20% a primelor de asigurare în baza talonului sau a deciziei de pensionare.

(3) În cazul neachitării la scadență a primelor de asigurare prevăzute la art. 1, deținătorul autovehiculului este neasigurat până în momentul intrării în vigoare a asigurării.

Art. 3. — Pentru autovehiculele care se înmatriculează temporar, respectiv cele ce urmează să fie scoase definitiv din țară, precum și în cazul eliberării unei autorizații provizorii de circulație, primele de asigurare se calculează lunar și reprezintă 1/12 din prima de asigurare anuală prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 4. — Pentru autovehiculele care se înmatriculează permanent în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2002 prima de asigurare pentru fiecare lună sau fracțiune de lună cuprinsă între data începerii răspunderii asigurătorului și data de 31 decembrie 2002 reprezintă 1/12 din prima de asigurare anuală prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 5. — (1) Pentru autovehiculele aparținând agenților economici care desfășoară o activitate sezonieră în agricultură sau construcții și care nu sunt utilizate timp de cel puțin 3 luni consecutive, primele de asigurare se calculează lunar și reprezintă 1/12 din prima de asigurare anuală prevăzută în anexa nr. 2.

(2) Deținătorii de parcuri auto formate din cel puțin 20 de autovehicule înmatriculate pot negocia cu asigurătorii autorizați pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule plata fracționată a primelor de asigurare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 6. — În cazul persoanelor care intră pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în străinătate, dar neasigurate sau ale căror asigurări expiră în timpul în care se află pe teritoriul României, primele de asigurare aferente perioadei în care autovehiculul neasigurat se află în România se plătesc anticipat și integral, astfel:

a) în mod obligatoriu, la intrarea autovehiculului pe teritoriul României, la punctele de trecere a frontierei, în cazul persoanelor care intră pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în străinătate, dar neasigurate;

b) cel mai târziu în ultima zi de valabilitate a documentelor de asigurare, la unitățile teritoriale ale asigurătorilor autorizați, în cazul persoanelor care se află pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în străinătate și ale căror asigurări expiră în perioada în care se află în România.

Art. 7. — Răspunderea asigurătorului începe:

a) din momentul plății primei de asigurare în numerar, respectiv al prezentării ordinului de plată vizat de banca la care asiguratul are deschis contul de disponibil și al eliberării documentului de asigurare, dar nu mai devreme de data intrării în vigoare a asigurării, înscrisă în document, pentru asiguratul care își îndeplinește obligațiile de plată în condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a) și la art. 6;

b) după 48 de ore de la expirarea zilei în care s-a plătit prima de asigurare în numerar, respectiv s-a prezentat ordinul de plată vizat de banca la care asiguratul are deschis contul de disponibil și s-a eliberat documentul de asigurare, pentru celelalte situații, altele decât cele prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a) și la art. 6.

Art. 8. — (1) Răspunderea asigurătorului încetează la ora 24,00 a ultimei zile de valabilitate înscrise în tichetul de asigurare pentru care s-a plătit prima de asigurare datorată sau, anterior acestei date, în momentul radierii autovehiculului.

(2) Dovada plății primelor de asigurare revine asiguratului, înscrisul constatator fiind chitanța, ordinul de plată sau alt document probator al plății.

(3) Nu este angajată răspunderea asigurătorului în cazul documentelor de asigurare sau de încasare falsificate ori care au fost sustrate din gestiunea acestuia.

Art. 9. — (1) Pentru autovehiculele care se radiază din circulație în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2002 prima de asigurare pentru fiecare lună sau fracțiune de lună cuprinsă între data începerii și data încetării răspunderii asigurătorului reprezintă 1/12 din prima de asigurare anuală.

(2) Diferența dintre prima de asigurare plătită și cea calculată conform alin. (1) se restituie asiguratului, la cererea scrisă a acestuia, însoțită de documentele doveditoare, și numai în cazurile în care nu s-au plătit sau nu se datorează despăgubiri pentru evenimente produse în perioada de valabilitate a asigurării.

Art. 10. — (1) În unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubelor, asigurătorul acordă despăgubiri, inclusiv pentru cheltuielile făcute de asigurați în procesul civil, în următoarele limite:

a) de la 1.000.000 lei până la maximum 400.000.000 lei, indiferent de numărul persoanelor păgubite, în caz de avariere ori de distrugere a bunurilor, pentru pagube materiale directe și indirecte de peste 1.000.000 lei;

b) până la 100.000.000 lei pentru fiecare persoană, dar nu mai mult de 500.000.000 lei, indiferent de numărul persoanelor accidentate, în caz de vătămări corporale sau de deces, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial.

(2) Limitele despăgubirilor menționate la alin. (1) se aplică în cazul daunelor produse prin accidente de autovehicule survenite în anul 2002.

Art. 11. — (1) Dovada existenței asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, în cazul controalelor efectuate de ofițerii și subofițerii de poliție, în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea nr. 136/1995, o constituie tichetul de asigurare emis de asigurătorii autorizați să practice această asigurare în România sau documentele internaționale de asigurare de răspundere civilă auto, eliberate de societăți de asigurare din străinătate, cu valabilitate pe teritoriul României și numai pentru perioada menționată în acestea.

(2) În vederea identificării de către organele abilitate a autovehiculelor pentru care a fost încheiată asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, asigurătorii vor elibera o vinieta de aceeași culoare cu tichetul de asigurare, care va fi aplicată pe parbrizul autovehiculului.

(3) Modelul, conținutul și culoarea tichetului de asigurare și cele ale vinietei vor fi comunicate asigurătorilor o dată cu autorizarea acestora.

Art. 12. — Nivelul amenzilor și celelalte sancțiuni sunt prevăzute la art. 63 și 64 din Legea nr. 136/1995, respectiv:

a) refuzul societății comerciale autorizate de a încheia asigurarea obligatorie se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 20.000.000 lei, prevăzută la art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 1.194/2000, putându-se lua și măsura de suspendare a activității pe o perioadă de până la un an, potrivit art. 63 din Legea nr. 136/1995;

b) încălcarea de către persoanele fizice și juridice a obligației de asigurare prevăzute la art. 48 și 56 din Legea nr. 136/1995 se sancționează cu amendă de la 1.000.000 lei la 2.000.000 lei, prevăzută la art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 1.194/2000, și cu reținerea certificatului de înmatriculare a autovehiculului până la prezentarea documentului privind încheierea asigurării, potrivit art. 64 din Legea nr. 136/1995.

TITLUL II

Autorizarea asigurătorilor și alte elemente referitoare la practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule

Art. 13. — În vederea obținerii autorizării de a practica asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, în conformitate cu prevederile Legii nr. 136/1995, asigurătorul solicitant trebuie să îndeplinească, cumulativ, următoarele condiții:

a) să fie reautorizat, în conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 și ale Normelor nr. 2/2001 emise prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 2/2001, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 24 august 2001;

b) să dispună de un capital social vărsat, prevăzut la art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 32/2000;

c) să dispună de active lichide care să reprezinte cel puțin 50% din valoarea capitalului social vărsat prevăzut la lit. b), așa cum sunt ele prevăzute la art. 4 alin. 2 din Normele nr. 6/2001 emise prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 6/2001, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 23 octombrie 2001;

d) asigurătorul care solicită autorizarea va constitui un depozit bancar pe o perioadă de 12 luni, în baza unui contract încheiat cu o bancă autorizată de Banca Națională a României, care va reprezenta cel puțin 50% din valoarea activelor prevăzute la lit. c) și care nu va putea fi eliberat de bancă decât cu acordul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, după stingerea tuturor obligațiilor societății de asigurare autorizate conform prezentelor norme; la constituirea acestui depozit bancar asigurătorul va solicita băncii menționarea unei astfel de condiții exprese de eliberare a acestuia;

e) să dispună de o rețea teritorială formată din cel puțin o unitate (sucursală, agenție, punct de lucru etc.) în fiecare județ și în municipiul București;

f) pentru fiecare unitate să dispună de personal propriu specializat în activitatea de constatare și de lichidare a daunelor auto și să efectueze plăți de despăgubire la cel puțin una dintre unitățile teritoriale din fiecare județ;

g) să practice de cel puțin 2 ani asigurarea facultativă de autovehicule.

Art. 14. — În vederea obținerii autorizării de practicare a asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, asigurătorii vor prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor următoarele documente:

a) cerere de autorizare pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă a autovehiculelor și o documentație din care să rezulte îndeplinirea condițiilor de autorizare prevăzute la art. 13;

b) un raport privind contractele de asigurare facultativă a autovehiculelor din ultimii 2 ani (prime încasate, comisioane și daune plătite, volumul rezervei pentru daunele nelichidate, număr de contracte încheiate și număr de dosare de daună, din care rămase nelichidate), precum și rețeaua teritorială;

c) copie de pe contractul de depozit încheiat de asigurător cu banca, potrivit art. 13 lit. d);

d) un angajament al conducerii societății, din care să rezulte că va respecta întocmai prevederile prezentelor norme, sub sancțiunile prevăzute la art. 39 din Legea nr. 32/2000.

Art. 15. — În baza prevederilor prezentelor norme asigurătorii vor fi autorizați să practice asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule pentru anul 2002.

Art. 16. — (1) În aplicarea prevederilor art. 5 și 53 din Legea nr. 136/1995, modificate prin art. 45 alin. (4) din Legea nr. 32/2000, precum și ale art. 10 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 32/2000, având în vedere elaborarea și publicarea prezentei legislații, gestionarea programului de monitorizare a activității asigurătorilor autorizați pentru practicarea acestei asigurări și pentru protejarea corespunzătoare a intereselor asiguraților, se prelevă o cotă procentuală de 0,88% din volumul primelor de asigurare încasate lunar pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule.

(2) Sumele determinate prin aplicarea cotei de 0,88% asupra volumului lunar al primelor de asigurare încasate vor fi vărsate până la data de 2 a lunii următoare în contul nr. 50.0314045240, deschis pe seama Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor la Trezoreria municipiului București.

(3) Sumele determinate potrivit alin. (1), aferente primelor de asigurare încasate pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în cursul lunii decembrie 2001, pentru exercițiul financiar 2002, se vor vărsa până la data de 25 ianuarie 2002.

Art. 17. — (1) Asigurătorii au obligația de a întocmi evidențe lunare privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, potrivit modelelor prezentate în anexele nr. 3a) și 3b).

(2) Asigurătorii vor transmite Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor rapoarte trimestriale, care vor fi întocmite în baza evidențelor lunare, cumulate pentru fiecare trimestru al anului, până la data de 30 a lunii următoare fiecărui sfârșit de trimestru.

Art. 18. — În contabilitatea asigurătorului autorizat pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule se vor efectua următoarele înregistrări contabile:

1. Evidențierea primelor de asigurare RCA încasate în exercițiul financiar 2001 și aferente exercițiului financiar 2002:

5121 „Conturi curente la bănci“	=	472 „Venituri înregistrate în avans“;
---------------------------------	---	---------------------------------------

2. La începutul exercițiului financiar 2002, o dată cu aplicarea noilor reglementări contabile specifice domeniului asigurărilor, primele de asigurare RCA, vor fi evidențiate astfel:

401 „Decontări privind primele de asigurare“	=	702 „Venituri din prime brute subscrise privind asigurările generale directe“
--	---	---

		concomitent,	
4742 „Venituri înregistrate în avans privind asigurările generale“	=	401 „Decontări privind primele de asigurare“	— cu primele de asigurare încasate în exercițiul financiar 2001;

3. Evidențierea sumei virate în contul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, potrivit art. 16 alin. (2):

6432 „Cheltuieli cu alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate privind asigurările generale“ (analitic distinct)	=	4472 „Fonduri speciale, taxe și vărsăminte asimilate privind asigurările generale“ (analitic distinct)
---	---	--

4472 „Fonduri speciale, taxe și vărsăminte asimilate privind asigurările generale“ (analitic distinct)	=	5442 „Conturi curente la bănci privind asigurările generale“.
--	---	---

TITLUL III

Norme tehnice cu privire la aplicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 19. — Asigurătorii autorizați de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor să practice asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule acordă, în baza primelor de asigurare plătite, despăgubiri pentru prejudiciile de care asigurații acestora răspund, în baza legii, față de terțe persoane păgubite prin accidente de autovehicule care au loc pe teritoriul României, precum și pentru cheltuielile făcute de asigurați în procesul civil.

Art. 20. — Asigurătorii acordă despăgubiri:

1. indiferent de locul în care a fost produs accidentul de autovehicul (pe drumuri publice, pe drumuri care nu sunt deschise circulației publice, în incinte și în orice alte locuri), atât în timpul deplasării, cât și în timpul staționării autovehiculului asigurat;

2. pentru pagubele produse de dispozitivele sau instalațiile montate pe autovehicule, dar numai atât timp cât acestea sunt montate pe autovehicul, precum și pentru pagubele cauzate de remorci, semiremorci ori atașe, dar numai în timpul în care acestea sunt atașate unui autovehicul asigurat, inclusiv pentru pagubele produse din cauza desprinderii accidentale a acestora de autovehicule;

3. dacă paguba a fost produsă din culpa conducătorului autovehiculului, prin fapta lucrului, prin intermediul altui lucru antrenat de deplasarea autovehiculului, prin scurgerea, risipirea ori căderea accidentală a substanțelor sau a produselor transportate.

Art. 21. — (1) În situația în care cel păgubit a contribuit din culpă la producerea accidentului sau la mărirea pagubei, cel chemat să răspundă va fi ținut răspunzător numai pentru partea din pagubă care îi este imputabilă. În astfel de situații întinderea răspunderii fiecărei persoane va fi cea rezultată din acte.

(2) În situația în care din acte nu rezultă întinderea răspunderii fiecărei persoane, aceasta se va stabili în cote egale, în raport cu numărul părților implicate în accident.

Art. 22. — Asigurătorii nu acordă despăgubiri pentru:

1. cazurile în care deținătorul sau conducătorul autovehiculului asigurat nu are răspundere civilă, dacă accidentul a fost produs:

- a) dintr-un caz de forță majoră;
- b) din culpa exclusivă a persoanei păgubite;
- c) din culpa exclusivă a unei terțe persoane;

2. pagubele produse bunurilor aparținând persoanelor fizice sau persoanelor juridice asigurate, dacă au fost provocate de un alt autovehicul aparținând aceleiași persoane fizice sau juridice, condus de un prepus al aceleiași persoane juridice ori de o altă persoană pentru care răspunde persoana fizică sau persoana juridică asigurată;

3. pagubele cauzate în situațiile în care la data accidentului deținătorul autovehiculului nu face dovada valabilității asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule sau răspunderea asigurătorului nu începeuse;

4. pagubele situate sub limita minimă a despăgubirilor de asigurare prevăzute în actul normativ în vigoare la data producerii accidentului, pentru avarierea ori distrugerea bunurilor în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei;

5. partea din prejudiciu care depășește limitele maxime ale despăgubirilor de asigurare prevăzute în actul normativ în vigoare la data producerii accidentului, produs în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei;

6. amenziile de orice fel și cheltuielile penale la care ar fi obligat deținătorul sau conducătorul autovehiculului asigurat, răspunzător de producerea pagubei, precum și cheltuielile de executare a hotărârilor penale privind plata despăgubirilor;

7. cheltuielile făcute în procesul penal de deținătorul sau conducătorul autovehiculului asigurat, răspunzător de producerea pagubei, chiar dacă în cadrul procesului penal s-a soluționat și latura civilă;

8. sumele pe care conducătorul autovehiculului, răspunzător de producerea pagubei, este obligat să le plătească deținătorului care i-a încredințat autovehiculul asigurat pentru avarierea ori distrugerea acestui autovehicul;

9. pagubele produse persoanelor sau bunurilor transportate, dacă între deținătorul autovehiculului care a produs accidentul sau conducătorul auto răspunzător și persoanele păgubite a existat un raport contractual (civil, comercial, de muncă etc., cu titlu oneros sau gratuit);

10. pagubele produse la locul de muncă de dispozitivele sau instalațiile montate pe autovehicule, atunci când acestea sunt utilizate ca utilaje sau instalații de lucru;

11. pagubele produse prin accidente survenite în timpul operațiunilor de încărcare și de descărcare, acestea constituind riscuri ale activității profesionale;

12. pagubele produse ca urmare a transportului de produse periculoase (radioactive, ionizante, inflamabile, explozive, corosive, combustibile), care au determinat sau au agravat producerea pagubei;

13. pretențiile referitoare la reducerea valorii bunurilor după reparație.

CAPITOLUL II

Stabilirea despăgubirilor

Art. 23. — (1) Stabilirea despăgubirilor pe baza convenției dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători se poate face în cazurile în care, din actele încheiate de organele de poliție, unitățile de pompieri sau celelalte autorități publice competente să constate și să cerceteze accidentele de autovehicule, precum și din înștiințarea asiguraților, respectiv a conducătorilor auto vinovați,

rezultă răspunderea civilă a deținătorului sau a conducătorului autovehiculului asigurat în producerea pagubei, iar persoana păgubită face dovada prejudiciului suferit.

(2) În cazul avarierii sau distrugerii bunurilor, dacă autoritățile publice nu au reținut elemente determinante cu privire la cauzele și la împrejurările producerii accidentului de autovehicul ori la pagubele cauzate, acestea pot fi dovedite prin orice mijloc legal de probă.

(3) Despăgubirile nu pot fi stabilite pe baza convenției dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători în cazul în care nu a avut loc contact material între autovehiculul deținătorului asigurat și persoana păgubită sau bunurile acesteia.

Art. 24. — La stabilirea despăgubirii, în cazul avarierii sau distrugerii bunurilor, se iau ca bază de calcul pretențiile formulate de persoanele păgubite, avându-se în vedere prevederile legale privind acoperirea cuantumului pagubelor aduse bunurilor, fără a depăși diferența dintre valoarea acestora din momentul producerii accidentului și valoarea rămasă și nici limita maximă a despăgubirilor de asigurare prevăzută în prezentele norme.

Art. 25. — (1) În situația realizării convenției dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători, asigurătorul va efectua plata în termen de cel mult 20 de zile calendaristice de la data finalizării dosarului de daune.

(2) Asigurătorii sunt obligați să raporteze lunar Comisiei de Supraveghere a Asiguraților cazurile de depășire a termenului prevăzut la alin. (1), sub sancțiunile prevăzute la art. 39 din Legea nr. 32/2000.

A. Stabilirea despăgubirilor în cazul avarierii sau distrugerii autovehiculelor, inclusiv vehiculelor, cu excepția celor înmatriculate în străinătate și care aparțin persoanelor străine sau cetățenilor români cu reședința în străinătate

Art. 26. — (1) Despăgubirile pentru autovehicule nu pot depăși cuantumul pagubei și nici diferența dintre valoarea autovehiculului la data producerii accidentului și valoarea rămasă.

(2) Prin *valoare rămasă* se înțelege valoarea acelor părți din autovehicul rămase neavariate, fără a se putea depăși 25% din valoarea autovehiculului.

(3) Cuantumul pagubei la autovehicule este egal cu costul reparațiilor părților componente sau pieselor avariate ori cu costul de înlocuire a acestora, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente reparațiilor și înlocuirilor necesare ca urmare a pagubelor produse prin respectivul accident de autovehicul, stabilite la prețurile practicate de unitățile de achiziție, din care se scade valoarea eventualelor părți rămase neavariate.

(4) La avarierea unui ansamblu sau subansamblu se ia în considerare numai înlocuirea părților componente sau a pieselor care au fost avariate.

(5) Prin *părți componente* sau *piese care necesită înlocuirea* se înțelege numai cele a căror reparare sau folosire, chiar reparate, nu mai este posibilă din punct de vedere tehnic datorită gradului de avariere a acestora ori, cu toate că repararea este posibilă, costul de reparație, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente, depășește valoarea de nou a părții componente sau a piesei respective, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente.

(6) Se consideră că a fost necesară revopsirea integrală a autovehiculului atunci când părțile avariate din cauza accidentului reprezintă cel puțin 50% din suprafața totală exterioară a autovehiculului respectiv.

(7) Prețurile părților componente, ale pieselor înlocuitoare noi și ale materialelor sunt cele practicate de unitățile de specialitate la data producerii accidentului. Prin *unități de specialitate* se înțelege persoanele juridice autorizate să desfășoare activitatea de comercializare a autovehiculelor, a părților componente, a pieselor înlocuitoare și a materialelor pentru acestea, precum și să execute lucrări de întreținere și reparație la autovehicule.

(8) De regulă reparațiile se vor efectua în unități de specialitate care sunt agreate de asigurători printr-o convenție încheiată în acest sens, costurile reparațiilor urmând să fie plătite de asigurător direct către unitățile de specialitate agreate. Asigurătorii vor încheia

convenții cu cel puțin 3 unități service auto specializate în activitatea de depanare a autovehiculelor de producție internă și/sau de producție externă. Sunt exceptate de la această prevedere autovehiculele care sunt în perioada de garanție.

(9) În situația în care păgubitul dorește ca repararea autovehiculului să fie executată în alte unități de specialitate, asigurătorul va deconta cheltuielile efectuate de păgubit până la nivelul tarifelor practicate de unitățile de specialitate agreeate de asigurător.

(10) În cazurile în care pentru repararea autovehiculelor a fost necesară procurarea cu plata în valută a unor părți componente, piese sau materiale, costul acestora este egal cu costul prevăzut în actele de cheltuieli prezentate (inclusiv cheltuieli de transport și taxe vamale, exclusiv T.V.A. aferentă), echivalat în lei la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data efectuării plății facturii de către păgubit, fără a putea depăși 90 de zile de la data accidentului. În aceste cazuri costul părților componente, pieselor sau materialelor nu va depăși prețurile de vânzare practicate de unitățile de specialitate din România, dacă acestea sunt comercializate și în România. În situația în care se depășește termenul de 90 de zile de la data accidentului, pentru stabilirea despăgubirii se vor avea în vedere prețurile părților componente, ale pieselor înlocuite noi și ale materialelor practicate de unitățile de specialitate la data producerii accidentului sau, în lipsa acestora, prețurile de catalog echivalente în lei la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data ultimei zile a acestui termen.

(11) Cheltuielile cu manopera, inclusiv cu demontarea și montarea, sunt cele prevăzute în tarifele practicate, la data producerii accidentului, de unitățile de specialitate agreeate de către asigurător.

(12) Costul reparațiilor efectuate la autovehicule, inclusiv costul de înlocuire a părților componente și a pieselor avariate, se stabilește pe baza documentelor eliberate de unitățile de specialitate agreeate de asigurător, dacă reparația se execută în cel mult 60 de zile de la data producerii accidentului.

(13) În cazul în care reparațiile autovehiculului se efectuează în regie proprie sau se solicită plata despăgubirii înainte de efectuarea reparațiilor, costul acestora se stabilește pe baza evaluării asigurătorului și, dacă este cazul, și a documentelor justificative privind plățile făcute, prezentate ulterior efectuării reparațiilor. În astfel de cazuri cheltuielile cu manopera și costul reparațiilor nu pot depăși, pentru părți componente, piese sau materiale, prețurile de vânzare și tarifele pentru manoperă practicate de unitățile de specialitate agreeate de asigurători.

(14) Dacă pentru unele părți componente sau piese ale autovehiculului nu există prețuri practicate de unitățile de specialitate, valoarea de nou a acestora se stabilește prin asimilare cu prețurile de vânzare practicate de unitățile de specialitate pentru părțile componente sau piesele unor autovehicule similare sau, în caz contrar, pe baza prețurilor din cataloagele pentru piese de schimb. În cazul în care prețurile din cataloage sunt exprimate în valută, se va calcula echivalentul în lei la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data efectuării plății sumei de despăgubire.

(15) În situațiile aplicării prevederilor alin. (10) și (13), dacă se prezintă documente justificative de la unitățile de specialitate cu care asigurătorul nu are încheiată o convenție de autorizare, pentru cheltuielile efectiv făcute într-un termen de 60 de zile de la data plății despăgubirii, la cererea persoanei păgubite se va putea acorda diferența dintre sumele efectiv plătite și prețurile avute în vedere la calculul despăgubirii pe baza evaluării asigurătorului pentru fiecare element, ținându-se seama de prețurile utilizate de unitățile de specialitate agreeate.

Art. 27. — (1) Valoarea autovehiculului la data producerii accidentului se stabilește scăzându-se din valoarea de nou a acestuia uzura corespunzătoare.

(2) Modalitatea de stabilire a valorii de nou și a uzurii corespunzătoare, prevăzute de prezentele norme, se aplică inclusiv în cazul despăgubirii stabilite prin hotărâre judecătorească.

Art. 28. — Prin *valoarea de nou a autovehiculelor avariate* se înțelege:

a) pentru autovehiculele înmatriculate în România, aparținând persoanelor fizice și persoanelor juridice, române sau străine, precum și pentru autovehiculele înmatriculate în străinătate, aparținând persoanelor fizice, cu excepția cetățenilor români cu reședința în străinătate și a persoanelor juridice române, care se comercializează în România, prețurile practicate de unitățile de specialitate la data producerii accidentului;

b) pentru autovehiculele înmatriculate în România, aparținând persoanelor fizice și persoanelor juridice, române sau străine, precum și pentru autovehiculele înmatriculate în străinătate, aparținând persoanelor fizice, cu excepția cetățenilor români cu reședința în străinătate și a persoanelor juridice române, care nu se comercializează în România, prețurile de vânzare practicate la data accidentului în țara care a fabricat autovehiculul respectiv¹⁾, echivalat în lei la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data producerii accidentului;

c) pentru tipurile de autovehicule la care nu există prețuri stabilite sau pentru tipuri ori modele care nu se mai fabrică, valorile stabilite prin raportare la prețurile de vânzare, practicate la data accidentului, ale unor autovehicule care au caracteristici tehnice similare, din producție internă sau externă¹⁾.

Art. 29. — (1) Uzura autovehiculului avariât se stabilește în raport cu vechimea, utilizarea și starea de întreținere a acestuia la data producerii accidentului. La stabilirea uzurii se ține seama de costul reparațiilor curente sau capitale, inclusiv de costul de înlocuire a părților componente sau a pieselor executate înainte de accident, pentru menținerea stării tehnice corespunzătoare a autovehiculului. Valoarea acestora se stabilește în baza documentațiilor privind costul efectiv al reparațiilor sau al înlocuirilor respective.

(2) Criteriile de stabilire a uzurii în cazul pagubelor produse la autovehicule sunt cele prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 30. — Se acordă despăgubiri și pentru:

1. acoperirea cheltuielilor făcute în vederea limitării pagubelor, dacă au fost necesare ca urmare a accidentului și sunt probate cu documente justificative;

2. acoperirea cheltuielilor de transport al autovehiculului la servicele agreeate de asigurător, cel mai apropiat de locul accidentului, care poate face reparația, sau la locul cel mai apropiat de adăpostire a autovehiculului (dacă acesta nu se poate deplasa prin forță proprie), probate cu documente justificative.

B. Stabilirea despăgubirilor în cazul vătămării sau pieririi animalelor

Art. 31. — Despăgubirile pentru animale se stabilesc pe baza valorii pe piața locală a animalului respectiv la data producerii riscului asigurat.

C. Stabilirea despăgubirilor în cazul avarierii sau distrugerii bunurilor, altele decât cele prevăzute la pct. A și B

Art. 32. — (1) Despăgubirile pentru clădiri, construcții sau alte bunuri se stabilesc pe baza prețurilor în vigoare la data producerii riscului asigurat, în limitele prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a).

(2) În cazul în care persoanele păgubite prezintă documentații tehnice (devize de reparații sau alte evaluări), acestea pot fi luate în considerare la stabilirea despăgubirii, după verificarea prealabilă făcută de asigurător.

D. Stabilirea despăgubirilor în cazul avarierii sau distrugerii bunurilor aparținând persoanelor străine sau cetățenilor români cu reședința în străinătate

Art. 33. — La stabilirea despăgubirii pe baza convenției dintre asigurați, asigurători și păgubiți, în cazul avarierii sau distrugerii bunurilor, se vor avea în vedere și următoarele:

1. în cazul autovehiculelor înmatriculate în străinătate despăgubirile acordate de asigurători nu pot depăși diferența dintre valoarea acestora la data producerii accidentului și valoarea rămasă;

¹⁾ În lipsa acestor prețuri se pot avea în vedere prețurile corespunzătoare din cataloagele de specialitate.

2. în cazul autovehiculelor înmatriculate în străinătate valoarea acestora la data producerii accidentului se stabilește în baza prețurilor practicate în țara în care este înmatriculat autovehiculul ori în țara în care a fost fabricat autovehiculul în cauză. În lipsa acestor prețuri se vor avea în vedere valorile reale conform cataloagelor de specialitate;

3. prin *valoare rămasă* se înțelege valoarea acelor părți din autovehicul rămase neavariate, fără a se putea depăși 25% din valoarea stabilită conform prevederilor pct. 2;

4. în cazul în care reparația se efectuează în străinătate, despăgubirile urmând a se plăti în valută, costul reparației este cel prevăzut în documentația de reparație, avându-se în vedere avariile constatate, precum și eventualele avarii suplimentare constatate cu ocazia efectuării reparației, dacă producerea acestora se justifică prin dinamica accidentului;

5. în cazul în care reparațiile nu s-au executat în România și se solicită plata în valută a despăgubirii înainte de efectuarea reparațiilor în străinătate, costul pagubelor se stabilește pe baza evaluării făcute de asigurător, avându-se în vedere constatările reținute de autoritățile publice competente, cercetările efectuate de asigurător în legătură cu dinamica accidentului și întinderea prejudiciului, precum și, dacă este cazul, documentele prezentate ulterior privind plățile efectiv făcute de cel păgubit;

6. în cazul autovehiculelor înmatriculate în străinătate și avariate, care nu se pot deplasa prin forță proprie, se plătesc despăgubiri și pentru:

a) 75% din cheltuielile de transport al persoanelor care au efectuat voiajul în autovehiculul avariat, fără a se putea depăși 75% din tariful prevăzut pentru transportul cu avionul clasa „Economic“;

b) transportul autovehiculului respectiv, inclusiv al remorcii tratate de acesta de la locul accidentului până la cel mult atelierul de reparații din țara de domiciliu, cu excepția cazurilor de daună totală;

c) 75% din cheltuielile de transport al mărfurilor aflate în autovehicul, inclusiv în remorca tratată de acesta, până la locul de destinație;

7. cheltuielile prevăzute la pct. 6 trebuie justificate cu documente eliberate de către societățile de transport specializate;

8. calcularea în valută a limitelor de despăgubire se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data producerii accidentului.

Art. 34. — (1) În cazul în care reparația s-a făcut în România și se solicită plata în valută, calcularea în valută a despăgubirilor stabilite în lei se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data la care păgubitul a efectuat plata facturii de reparații.

(2) În cazul în care reparațiile nu s-au efectuat și se solicită plata despăgubirii înainte de efectuarea reparațiilor pe bază de deviz, costul pagubelor se stabilește luându-se în considerare prețurile din cataloagele pentru piese de schimb. În cazul în care se solicită efectuarea despăgubirii în lei și prețurile din cataloage sunt exprimate în valută, se va calcula echivalentul în lei al acestora la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data efectuării plății.

Art. 35. — În cazurile în care despăgubirile urmează să fie recuperate potrivit art. 58 din Legea nr. 136/1995, suma de recuperat reprezintă:

a) despăgubirea stabilită în lei, dacă reparația a fost efectuată total sau parțial în România;

b) despăgubirea plătită în valută, echivalată în lei la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data efectuării plății externe, dacă reparația a fost efectuată în străinătate.

E. Stabilirea despăgubirilor în cazul vătămării corporale sau al decesului persoanelor

Art. 36. — La stabilirea despăgubirilor pe baza convenției dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători, în cazul vătămării corporale sau al decesului unor persoane, se au în vedere următoarele:

1. în caz de vătămare corporală:

a) diferența dintre veniturile nete ale persoanei vătămate și indemnizația primită din fondurile persoanei juridice sau fizice la care salariatul își desfășoară activitatea și/sau, după caz, din

fondurile bugetului asigurărilor sociale de stat, pe perioada spitalizării și a concediului medical;

b) venitul mediu lunar net realizat din activități desfășurate de către persoana vătămată, dovedit cu documente de evidență fiscală, în cazul persoanelor care nu au calitatea de salariat;

c) salariul minim pe economie în cazul persoanelor păgubite aflate la data producerii accidentului în ultimul an de studii sau calificare;

d) eventualele cheltuieli prilejuite de accident (cheltuieli cu transportul persoanei accidentate, de tratament, de spitalizare, pentru recuperare, pentru proteze, pentru alimentație suplimentară, conform prescripțiilor medicale), probate cu documente justificative și care nu sunt suportate din fondurile de asigurări sociale prevăzute de lege;

e) cheltuieli cu îngrijitori pe perioada incapacității de muncă, dacă prin certificat medical se recomandă acest lucru, însă nu mai mult de salariul minim pe economie;

2. în caz de deces:

a) cheltuielile de înmormântare, inclusiv piatra funerară, precum și cele efectuate cu îndeplinirea ritualurilor religioase, pe baza documentelor justificative;

b) cheltuielile de transport al cadavrului, inclusiv cele de îmbălsămare, probate cu documente justificative, de la localitatea unde a avut loc decesul până la localitatea în care se face înmormântarea;

c) veniturile nete nerealizate și eventuale alte cheltuieli rezultate în perioada de la data producerii accidentului și până la data decesului, prevăzute la pct. 1, dacă acestea au fost cauzate de producerea accidentului.

CAPITOLUL III

Avizarea și constatarea pagubelor

Art. 37. — Pentru recuperarea pagubelor produse ca urmare a accidentelor de autovehicule persoanele păgubite se vor adresa societății de asigurare cu care deținătorul autovehiculului răspunzător de producerea accidentului a încheiat asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto.

Art. 38. — (1) În cazul în care cuantumul despăgubirilor ca urmare a avarierii ori distrugerii bunurilor aparținând mai multor persoane în unul și același accident de autovehicul depășește la data producerii accidentului limita maximă prevăzută în actul normativ în vigoare la data producerii accidentului, în care se cuprind și cheltuielile făcute în procesul civil, indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei, despăgubirile se acordă, în limita acestei sume, fiecărei persoane păgubite, proporțional cu raportul dintre limita maximă și totalul cuantumului despăgubirilor.

(2) În cazul în care cuantumul despăgubirilor ca urmare a vătămărilor corporale sau a decesului mai multor persoane în unul și același accident de autovehicul depășește la data producerii accidentului limita maximă prevăzută în actul normativ în vigoare la data producerii accidentului, în care se cuprind și cheltuielile făcute în procesul civil, indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei, despăgubirile se acordă în limita acestei sume, proporțional cu prejudiciul suferit de fiecare persoană păgubită, fără însă a se depăși la data producerii accidentului, pentru fiecare persoană vătămată, limita pe persoană prevăzută în actul normativ în vigoare la data producerii accidentului.

Art. 39. — (1) Încuviințarea cu privire la stabilirea despăgubirii pe baza convenției dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători se dă:

a) pe actele eliberate de autoritățile publice competente să constate și să cerceteze accidentele de autovehicule, pe înștiințarea sau pe procesul-verbal de constatare a pagubelor întocmit de asiguraător, de către deținătorul autovehiculului, iar în cazul în care

despăgubirile nu urmează să fie recuperate potrivit prevederilor art. 58 din Legea nr. 136/1995, și de către conducătorul auto răspunzător de producerea pagubei;

b) pe procesul-verbal de constatare a pagubelor întocmit de asigurător, de către persoana păgubită (în cazul persoanelor juridice, de reprezentantul acestora).

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), în cazul persoanelor fizice încuviințarea poate fi dată de soția (soțul) asiguratului, respectiv a (al) persoanei păgubite, ori, în caz de imposibilitate a ambilor soți (spitalizare, deces, detenție, lipsă îndelungată din localitate etc.), de oricare dintre următoarele persoane majore: copii, părinți, surori sau frați ai asiguratului, respectiv ai persoanei păgubite ori ai soției (soțului) acestora.

Art. 40. — Constatarea pagubelor se efectuează și în cazurile în care nu s-a primit încă înștiințarea de la asiguratul răspunzător de producerea pagubei, însă persoanele păgubite se prezintă la asigurătorul acestuia cu dovezi privind răspunderea asiguratului, cauzele și împrejurările accidentului.

Art. 41. — (1) Procesul-verbal de constatare a pagubelor se semnează de toate persoanele care iau parte la întocmirea acestuia.

(2) Eventualele obiecții ale părților cu privire la pagubele constatate vor fi menționate în procesul-verbal sau într-o anexă la acesta.

(3) Eventualele modificări în cuprinsul procesului-verbal trebuie certificate sub semnătura aceluiași persoane care l-au semnat.

(4) Dacă prin demontarea sau reparația bunului avariat au rezultat și alte pagube produse ca urmare a accidentului, ce nu au putut fi constatate inițial, se va întocmi un proces-verbal suplimentar de constatare a pagubelor, cu participarea aceluiași persoane care au luat parte la constatarea inițială.

Art. 42. — Asigurătorii pot acorda despăgubiri și în cazul în care persoana păgubită a procedat la repararea autovehiculului avariat înainte ca asigurătorii să efectueze constatarea pagubei, dacă împrejurările și cauzele producerii evenimentului asigurat, precum și cuantumul pagubei rezultă din actele aflate la dosar. În asemenea situații stabilirea mărimii avariilor și a cuantumului pagubelor se va face în baza datelor consemnate în actele autorităților publice competente, a documentațiilor privind costul efectiv al reparațiilor efectuate, coroborate cu prețurile practicate de unitățile de specialitate agreate de asigurător, a declarațiilor scrise ale păgubitului și ale martorilor și a altor dovezi prezentate, coroborate cu propriile constatări ale asigurătorului, rezultate în urma examinării reparațiilor executate autovehiculului și, după caz, a eventualelor părți componente sau piese avariate înlocuite, precum și cu investigațiile în legătură cu dinamica accidentului, localizarea acestuia etc. Și în aceste cazuri datele constatate vor fi consemnate în procesul-verbal de constatare a pagubelor la autovehicule, care va fi semnat de toate persoanele care iau parte la întocmirea acestuia.

Art. 43. — (1) O dată cu plata despăgubirii persoana păgubită va menționa în scris că a fost integral despăgubită pentru pagubele suferite și că nu mai are nici o pretenție de la asigurător în legătură cu paguba respectivă.

(2) În situația efectuării plății de către asigurător direct în contul bancar al persoanei păgubite, aceasta se consideră a fi integral despăgubită dacă în termen de 30 de zile de la data plății nu a notificat asigurătorului eventualele obiecții referitoare la cuantumul despăgubirii.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 44. — (1) În cazurile în care nu s-a realizat convenția și despăgubirile se stabilesc prin hotărâre judecătorească, asigurătorul va acorda despăgubiri fără a mai fi necesară încuviințarea asiguratului, în baza hotărârii judecătorești rămase definitive și investite cu formulă executorie, cu respectarea prevederilor Legii nr. 136/1995 și ale prezentelor norme.

(2) În cazul obligării la prestații bănești periodice sumele stabilite în condițiile prevăzute la alin. (1) se vor plăti până la reducerea sau încetarea stării de nevoie sau a incapacității de muncă, ținându-se seama de deciziile de pensionare, certificatele medicale și de alte dovezi care stabilesc aceste situații, cu respectarea limitelor maxime de indemnizare prevăzute de reglementările în vigoare la data producerii prejudiciului.

Art. 45. — În cazul în care după plata despăgubirilor pentru vătămări corporale, stabilite prin hotărâre a organului de jurisdicție competent, intervine decesul victimei ca urmare a aceluiași accident, se pot stabili despăgubiri pe baza convenției dintre părți pentru cheltuielile prevăzute la art. 36 pct. 2.

Art. 46. — Convenția dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători are caracter total, necondiționat, definitiv și stinge toate pretențiile decurgând din pagubele care erau sau puteau fi cunoscute la data realizării convenției, pentru pagubele ce s-au acoperit pe această cale, cu excepția situației în care ulterior plății despăgubirii pentru vătămări corporale starea persoanei păgubite s-a agravat ori a intervenit decesul acesteia, ca urmare a aceluiași accident.

Art. 47. — Asigurătorii autorizați pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule sunt obligați să comunice asiguraților condițiile privind această asigurare, prevăzute de prezentele norme.

Art. 48. — Pentru respectarea intereselor asiguraților Comisia de Supraveghere a Asiguraților, prin atribuțiile sale, analizează și rezolvă eventualele reclamații primite de la asigurați sau alte persoane fizice și juridice care apelează la serviciile asiguraților sau brokerilor de asigurare, putând lua măsuri împotriva nerespectării condițiilor prevăzute în prezentele norme, potrivit art. 49.

Art. 49. — Nerespectarea prevederilor prezentelor norme de către societățile de asigurare se sancționează în condițiile și potrivit prevederilor art. 8 și 39 din Legea nr. 32/2000.

Art. 50. — Anexele nr. 1, 2, 3a) și 3b) fac parte integrantă din prezentele norme.

*ANEXA Nr. 1
la norme*

CRITERII

pentru stabilirea uzurii în cazul pagubelor produse la autovehicule

Art. 1. — (1) Pentru stabilirea valorii autovehiculelor la data producerii evenimentului asigurat, din valoarea de nou a acestora se scade uzura.

(2) Uzura se calculează prin aplicarea unui coeficient de uzură asupra valorii de nou a autovehiculului la data producerii evenimentului asigurat.

(3) Coeficientul de uzură se stabilește în funcție de gradul de întrebuințare (parcurs) a autovehiculului, exprimat în kilometri, precum și de vechimea în exploatare, exprimată în unități de timp (ani), diferențiată pe categorii de autovehicule, potrivit tabelelor coeficienților de uzură nr. 1 și 2.

(4) Pentru stabilirea coeficientului de uzură a unui autovehicul sunt necesare:

a) data introducerii în exploatare de nou a autovehiculului respectiv, menționată în documentele de identificare a acestuia (carte de identitate, certificat de înmatriculare etc.) sau, în lipsă, anul de fabricație de pe placa de origine a autovehiculului;

b) parcursul în kilometri realizat de autovehiculul respectiv de la data introducerii lui în exploatare de nou și până la data producerii evenimentului asigurat.

Art. 2. — (1) Pentru autovehiculele la care se cunosc datele menționate la art. 1 alin. (4), pentru stabilirea coeficientului de uzură a autovehiculului avariat se caută în tabelul coeficienților de uzură linia corespunzătoare vechimii în exploatare (în ani) și coloana corespunzătoare stării de întreținere medie (determinată pentru un parcurs mediu anual de 10.000 km), la intersecția cărora se va găsi coeficientul de uzură respectiv.

(2) În cazul în care există diferențe între parcursul real și cel rezultat utilizându-se media anuală, coeficientul corespunzător stării de întreținere medie se va corecta cu 0,6% pentru fiecare 1.000 km*, fără a putea depăși coeficienții corespunzători stărilor de întreținere bună sau satisfăcătoare.

Art. 3. — (1) Pentru autovehiculele la care nu se cunoaște parcursul (km) realizat până la data producerii evenimentului asigurat sau acesta nu este în concordanță cu starea tehnică a autovehiculului respectiv, coeficientul de uzură a autovehiculului avariat se stabilește în funcție de vechimea în exploatare și starea de întreținere a acestuia, prevăzute în tabelele coeficienților de uzură nr. 1 și 2.

(2) Starea de întreținere a unui autovehicul se clasifică în: bună, medie și satisfăcătoare.

(3) Stabilirea stării de întreținere a autovehiculului se face potrivit stării acestuia dinainte de producerea evenimentului asigurat, pe baza criteriilor de mai jos:

a) stare de întreținere bună

Autovehiculul prezintă: integritatea elementelor caroseriei, barelor de protecție și capacelor de roți; vopseala intactă, fără exfolieri sau urme aparente de rugină a tablei; tapițeria fără pete, urme de uzură prematură sau rupturi; cauciucuri uzate uniform, fără să prezinte uzuri accentuate pe flancuri ca urmare a unui reglaj necorespunzător al direcției; motorul fără scurgeri de ulei pe părțile laterale sau pe capotajele interioare ale spațiului afectat acestuia;

b) stare de întreținere medie

Autovehiculul prezintă: deformări ale caroseriei, barelor de protecție sau capacelor de roți până la 10 dm² însumat pe întreaga suprafață exterioară; degradări ale vopselei în ceea ce privește luciul, cu urme de rugină aparentă pe o suprafață totală până la 10 dm², cu exfolieri pe o suprafață totală până la 0,5 cm² sau orice alte zgârieturi; pete pe tapițeria scaunelor;

c) stare de întreținere satisfăcătoare

Autovehiculul prezintă: deformări ale caroseriei, barelor de protecție și capacelor de roți mai mari de 10 dm² însumat pe întreaga suprafață exterioară; degradări ale vopselei, pierderea totală a luciului, cu exfolieri pe o suprafață totală mai mare de 0,5 cm², cu urme pronunțate de rugină aparentă și zgârieturi; tapițeria deteriorată și murdară; cauciucurile uzate neuniform, cu accentuări pe unul dintre flancuri, ca urmare a unui reglaj necorespunzător al direcției; motorul cu urme de ulei pe părțile superioare și laterale ca urmare a scurgerilor la capacul distribuției, al chiulasei sau pe lângă garniturile de etanșare; joc mare la volanul direcției.

(4) Cunoscând data introducerii în exploatare de nou și starea sa de întreținere justificată tehnic, pentru stabilirea coeficientului de uzură a autovehiculului avariat se caută în tabelul coeficienților de uzură linia orizontală corespunzătoare vechimii în exploatare (în ani) a acestuia și se stabilește un coeficient de uzură cuprins între cei corespunzători stării de întreținere bună și satisfăcătoare.

Art. 4. — (1) Pentru autovehiculele care aveau executate înainte de data producerii evenimentului asigurat reparații curente, inclusiv înlocuiri ale părților componente sau ale pieselor originale,

pentru menținerea stării tehnice corespunzătoare a autovehiculului stabilirea coeficientului de uzură se face pe baza relației:

$$U_r = U \times K,$$

în care:

U_r = coeficientul de uzură recalculat a autovehiculului;

U = coeficientul de uzură rezultat din tabelele coeficienților de uzură, în baza datelor menționate mai sus;

$$K = \text{coeficientul de corecție a uzurii} \frac{(A-a)}{A},$$

în care:

A = valoarea de nou a autovehiculului avariat;

a = costul total al reparațiilor curente, inclusiv al înlocuirilor de părți componente sau de piese originale executate înainte de data producerii evenimentului asigurat, exclusiv cele efectuate ca urmare a unor accidente sau a unor defecte de fabricație, pentru menținerea sau îmbunătățirea stării tehnice corespunzătoare a autovehiculului, în baza documentațiilor privind costul efectiv al acestora.

(2) Nu se pot lua în calcul coeficienți de uzură inferiori coeficienților minimali sau superiori celor maximali, pentru vechimea în exploatare, parcursul realizat și starea de întreținere a autovehiculului avariat, prevăzuți în tabelele coeficienților de uzură nr. 1 și 2.

**TABELUL COEFICIENȚILOR DE UZURĂ Nr. 1
pentru autovehiculele a căror masă totală maximă
autorizată nu depășește 3,5 t și pentru cele al căror număr
de locuri pe scaune nu este mai mare de 9**

Ani	Coeficientul de uzură (%)		
	Stare de întreținere bună	Stare de întreținere medie	Stare de întreținere satisfăcătoare
1	0	4	6
	5	9	13
2	12	18	28
	18	28	35
3	23	33	40
	26	37	45
4	30	42	50
	34	45	53
5	37	48	56
	41	52	59
6	45	55	62
	48	58	65
7	51	62	69
	53	65	72
8	56	67	75
	58	70	78
9	60	72	80
	61	73	82
10	62	74	84
	63	75	85
peste 10	63	75	85

NOTĂ: Coeficienții de uzură din tabel, corespunzători anilor de vechime, sunt stabiliți diferențiat pe acești ani, pentru jumătate de an și pentru un an întreg de vechime.

* Corecția se va face prin adunare, dacă parcursul real este mai mare de 10.000 km/an, ori prin scădere, dacă este mai mic.

**TABELUL COEFICIENȚILOR DE UZURĂ Nr. 2
pentru autovehiculele a căror masă totală maximă autorizată
depășește 3,5 t și pentru cele al căror număr de locuri
pe scaune este mai mare de 9**

Ani	Coeficientul de uzură (%)		
	Stare de întreținere bună	Stare de întreținere medie	Stare de întreținere satisfăcătoare
1	0 6	5 10	7 15
2	12 18	20 25	27 34
3	23 28	30 35	39 44
4	33 37	40 45	48 52
5	41 44	49 52	56 60
6	47 50	55 58	63 65

Ani	Coeficientul de uzură (%)		
	Stare de întreținere bună	Stare de întreținere medie	Stare de întreținere satisfăcătoare
7	53 55	60 64	68 70
8	58 60	66 68	72 74
9	63 65	70 71	76 77
10	66 67	73 74	79 80
11	68 69	75 76	82 83
12	70 71	77 78	84 85
peste 12	71	78	85

NOTĂ: Coeficienții de uzură din tabel, corespunzători anilor de vechime, sunt stabiliți diferențiat pe acești ani, pentru jumătate de an și pentru un an întreg de vechime.

ANEXA Nr. 2
la norme

**NIVELUL
primelor de asigurare obligatorie de răspundere civilă
pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule pentru anul 2002
I*). În cazul persoanelor care dețin autovehicule înmatriculate în România**

— lei —

Felul autovehiculului	1 ianuarie—31 decembrie		1 ianuarie—31 mai		1 iunie—31 decembrie	
	persoane fizice	persoane juridice	persoane fizice	persoane juridice	persoane fizice	persoane juridice
1. Autoturisme (inclusiv autoturisme de teren și automobile mixte a căror masă totală maximă autorizată nu depășește 3,5 t), autosanitare, autorulote, având capacitatea cilindrică de:						
a) până la 1.200 cm ³	635.000	756.000	271.000	320.000	364.000	436.000
b) între 1.201—1.400 cm ³	727.000	940.000	304.000	395.000	423.000	545.000
c) între 1.401—1.600 cm ³	868.000	1.269.000	371.000	540.000	497.000	729.000
d) între 1.601—1.800 cm ³	947.000	1.381.000	405.000	587.000	542.000	794.000
e) între 1.801—2.000 cm ³	1.220.000	1.663.000	507.000	699.000	713.000	964.000
f) peste 2.000 cm ³	1.458.000	2.014.000	612.000	853.000	846.000	1.161.000
2. Autovehicule pentru transport de persoane (inclusiv autospecializate pentru transport de persoane):						
a) având cel puțin 10, dar nu mai mult de 17 locuri exclusiv pe scaune, inclusiv cel al conducătorului	1.933.000	2.290.000	810.000	954.000	1.123.000	1.336.000
b) având cel puțin 18 locuri pe scaune, inclusiv cel al conducătorului	3.500.000	4.152.000	1.458.000	1.735.000	2.042.000	2.417.000
c) tramvaie, troleibuze		3.328.000		1.386.000		1.942.000
3. Motocicluri cu sau fără ataș	509.000	832.000	217.000	342.000	292.000	490.000
4. Tractoare rutiere având puterea motorului de:						
a) până la 45 CP inclusiv	429.000	429.000	178.000	178.000	251.000	251.000
b) peste 45 CP	2.077.000	2.077.000	874.000	874.000	1.203.000	1.203.000
5. Alte autovehicule decât cele menționate la pct. 1—4, a căror masă totală maximă autorizată este de:						
a) până la 2.300 kg	1.261.000	1.816.000	532.000	761.000	729.000	1.055.000
b) între 2.301—3.500 kg	1.983.000	2.497.000	832.000	1.044.000	1.151.000	1.453.000
c) între 3.501—7.500 kg	2.710.000	3.121.000	1.151.000	1.300.000	1.559.000	1.821.000
d) între 7.501—16.000 kg	3.328.000	4.152.000	1.386.000	1.735.000	1.942.000	2.417.000
e) peste 16.000 kg	4.152.000	5.400.000	1.735.000	2.260.000	2.417.000	3.140.000

*) a) Primele de asigurare se plătesc numai pentru autovehicule. Pentru remorci, semiremorci și atașe nu se plătesc prime de asigurare.

b) Primele de asigurare prevăzute mai sus se plătesc și pentru fiecare număr de circulație de probă.

c) Pentru persoanele cu deficiențe locomotorii, deținători de motocicleturi și de autoturisme adaptate infirmității lor, inclusiv pentru cele primite de aceștia în folosință, primele de asigurare se reduc cu 50%.

d) Primele de asigurare aferente perioadelor stabilite mai sus se încasează în cuantumul prevăzut, fără a fi posibilă fracționarea acestuia, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 5 alin. (2) din norme.

e) Pentru toate autovehiculele care nu sunt menționate expres la pct. 1 se vor aplica tarifele de la pct. 5 (autoutilitare, autofurgoane, autocamioane, autospeciale).

II^{*)}. În cazul persoanelor care intră pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în străinătate, dar neasigurate sau ale căror asigurări expiră în perioada în care se află pe teritoriul României

—lei—

Felul autovehiculului

Prima de asigurare pentru fiecare lună sau fracțiune de lună, în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2002, pentru fiecare autovehicul înmatriculat în străinătate

1. Autoturisme	1.716.000
2. Motocicluri	661.000
3. Alte autovehicule decât autoturisme și motocicluri	4.224.000

*) Primele de asigurare se plătesc numai pentru autovehicule. Pentru remorci, semiremorci și atașe nu se plătesc prime de asigurare.

ANEXA Nr. 3a)
la norme

SOCIETATEA
TRIMESTRUL 2002

PERSOANE FIZICE

A. Prime încasate, cumulat de la începutul anului de subscriere mii lei

B.

Nr. crt. B(1)	Număr de contracte, cumulat de la începutul anului de subscriere B(2)	Număr de daune avizate, cumulat de la începutul anului B(3)	Despăgubiri plătite, cumulat de la începutul anului (mii lei) B(4)		Număr de daune nelichidate, cumulat de la începutul anului B(5)	Rezerva aferentă daunelor nelichidate (mii lei) B(6)
			Vătămări corporale	Daune materiale		
1.a)						
1.b)						
1.c)						
1.d)						
1.e)						
1.f)						
2.a)						
2.b)						
2.c)						
3.						
4.a)						
4.b)						
5.a)						
5.b)						
5.c)						
5.d)						
5.e)						
II.1.						
II.2.						
II.3.						
TOTAL:						

SOCIETATEA

TRIMESTRUL 2002

PERSOANE JURIDICE

A. Prime încasate, cumulat de la începutul anului de subscriere mii lei

B.

Nr. crt. B(1)	Număr de contracte, cumulat de la începutul anului de subscriere B(2)	Număr de daune avizate, cumulat de la începutul anului B(3)	Despăgubiri plătite, cumulat de la începutul anului (mii lei) B(4)		Număr de daune nelichidate, cumulat de la începutul anului B(5)	Rezerva aferentă daunelor nelichidate (mii lei) B(6)
			Vătămări corporale	Daune materiale		
1.a)						
1.b)						
1.c)						
1.d)						
1.e)						
1.f)						
2.a)						
2.b)						
2.c)						
3.						
4.a)						
4.b)						
5.a)						
5.b)						
5.c)						
5.d)						
5.e)						
II.1.						
II.2.						
II.3.						
TOTAL:						

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro